

[Foged.]

ket en lille enkelthed ud af helheden; og dette at plukke en enkelthed ud af en helhed behøver dog ikke at være ubetinget rigtigt. Den egentlige motivering herfor er i realiteten at begrænse omfanget af reparationsarbejder i disse boliger. Dette er måske i den foreliggende situation ganske rimeligt. Jeg skal ikke benægte, at der tilsyneladende udføres mange istandsættelsesarbejder, som måske i nogen grad er forbedringer, og som skattemyndighederne har deres besvær med at kontrollere. Nu kunne man jo udmærket kræve dokumentation for sådanne udgifter og derved føre nogen kontrol. Der er så mange andre områder, hvor man kræver dokumentation; det kunne vel også lade sig gøre her. Når den foreslåede nyordning efter regeringens opfattelse vil bremse aktiviteten for boligreparationer, må man imidlertid ikke overse, at mange af disse reparationer udføres netop med det formål, at boligforholdene i den gamle boligmasse ikke forringes så meget, at kun de forholdsvis nye huse bliver attråværdige at bo i. Reparationen af gamle huse, også hvor det drejer sig om hovedreparationer, vedligeholder en større boligmasse for et mindre beløb end det, der skulle anvendes, hvis der skete forfald af de gamle huse og der derfor skulle bygges flere nye huse. Mange offentlige bygningsreparationer har netop udvist sådanne regnskaber, har vist, at hovedreparationer kan udføres for ca. det halve eller en tredjedel af den pris, som nybyggeri med samme kubikmeterindhold ville kræve. Jeg kender mange eksempler på, at hovedreparation af bygninger har kostet ca. 40.000 kr.; derved spares et nybyggeri til omkring 120.000 kr. Konklusionen heraf må være, at rimelig vedligeholdelse er samfundsøkonomisk rigtig.

Den beregningsmåde for værdien af egen bolig, som er gældende i Danmark, kan ikke direkte sammenlignes med andre landes. Det er interessant i den omtalte betænkning at se, hvor forskelligt de forskellige lande behandler deres borgere i boligmæssig henseende. Det er tillige interessant at se, at der mange steder ændres på reglerne fra år til år, så ingen har tilsyneladende fundet den rigtige. Der er ifølge betænkningen ikke to lande, som har ensartede regler i så henseende. De lande, vi lettest kunne sammen-

ligne os med, er Norge, Sverige og Holland, måske dog også USA. Disse lande er omtalt i betænkningen, og derfor har vi allerede nu haft materiale til rådighed til at drage sammenligning, men direkte sammenlignelige er forholdene naturligvis ikke; det hænger sammen med, at der er forskellige beskatningsforhold i de andre lande. Sverige og Holland har således ret til visse afskrivninger. Venstre har gang på gang sagt, at boligen vedligeholdes alligevel ikke over de almindelige vedligeholdelser, og derfor burde der være ret til visse afskrivninger, men det har vi altså ikke, selv om der vitterligt sker forfald af disse bygninger, og afskrivningsreglerne må anses for at være snævre, specielt da hvis man nu indskrænker retten til fradrag for reparationer.

Når retten til at foretage reparationsfradrag for ældre boliger bliver begrænset, måtte det vel være naturligt, om disse blev fritaget for bygningsskatter. Den af folkettinget tidligere gennemførte ordning med en afvikling af disse bygningsskatter over 28 år synes urimelig. 28 år er en lang tid, og efterhånden som den nye boligmasse indtager en stedse større plads, synes det mærkeligt, at nye huse er fritaget for bygningsskat, medens de ældre boliger endnu i 28 år skal belastes med denne beskatning. Det er et af de områder, venstre i udvalget ønsker nøje at se på.

Som eksempel kan jeg oplyse om 3 boliger, der ligger på stribe i samme by og er af nogenlunde ensartet størrelse, men bygget på forskellige tidspunkter. Et hus, der blev bygget færdigt umiddelbart før den omtalte lovs vedtagelse, skal nu i samlede ejendoms-skatter betale ca. 800 kr. om året — jeg indrømmer, det er både bygnings- og grundskatter. Huset blev meldt færdigt en uge før lovens vedtagelse. Nabohuset blev meldt færdigt 3 uger efter lovens vedtagelse og er blevet fritaget for disse skatter i et sådant omfang, at skatten, hvis jeg husker rigtigt, her ikke er 800 kr. om året, men 150 kr. Husene er som sagt af ensartet størrelse, beliggenhed og konstruktion. Den eneste forskel er, at der er en måned mellem de to anmeldelsesdatoer for det færdige byggeri, og netop inden for dette tidsrum blev en ny lov vedtaget. I sådanne tilfælde føles reglerne urimelige. Det tredje hus, jeg vil tage med i sammenligningen, er et ældre hus